

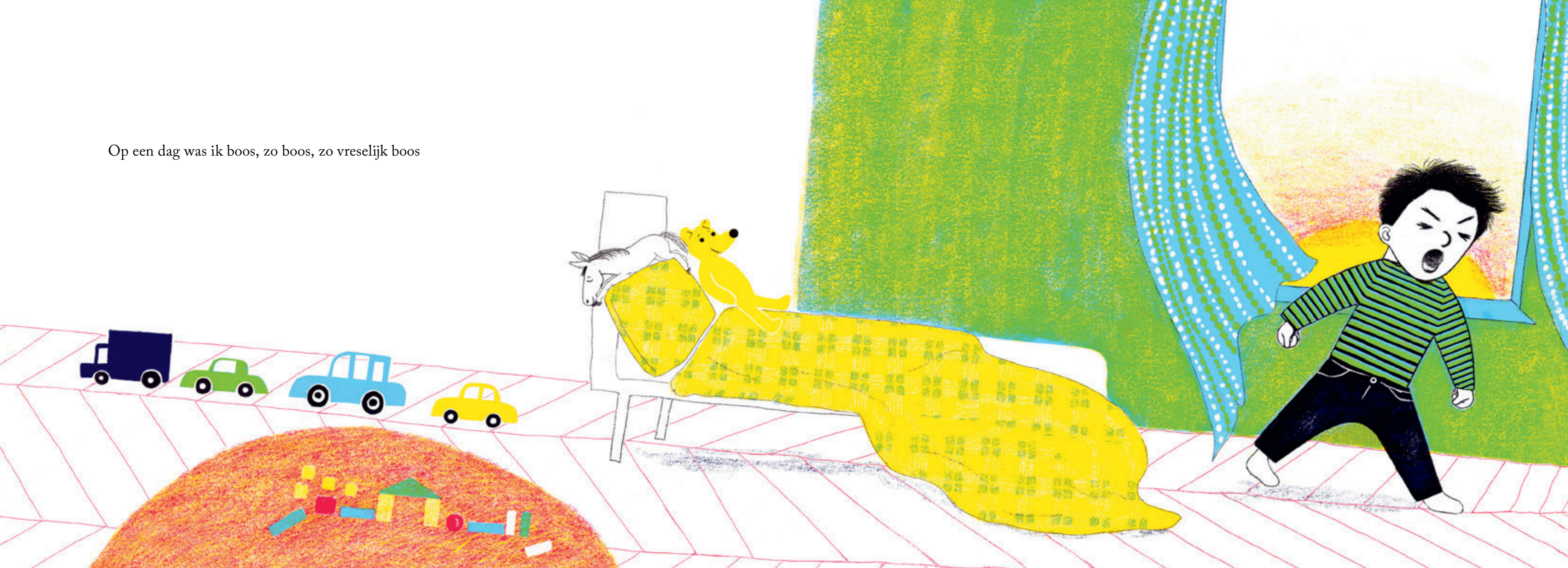
Gideon Samson Milja Praagman

LAMELOS

Leopold | Amsterdam

Op een dag was ik boos, zo boos, zo vreselijk boos

dat mijn vader besloot om mij vast te pakken en nooit meer los te laten.

'Lamelos,' zei ik.

'Nooit meer,' zei mijn vader.

Hij maakt vaak grapjes. Dit voelde heel serieus.

'Au,' probeerde ik nog even. 'Je doet me pijn.'

Maar mijn vader is in alles altijd heel voorzichtig, dus hij begreep denk ik wel dat het haast niet waar kon zijn.

En het was ook niet waar.

Mijn vader bleef mij vasthouden. Na een tijdje merkte ik hoe mijn razende boos een ietsepietsje minder razend werd.

Langzaam, heel langzaam, zakte het van mijn schouders omlaag. Het boos kroop langs mijn borst en buik naar beneden.

Het ging dwars door mijn benen, tot aan mijn voeten.

Met een paar snelle schudbewegingen wiebelde ik het laatste beetje boos via mijn tenen van me af.

Maar zelfs toen liet mijn vader me niet los.